

[J. S. Foget.]

af Befolkningen og 52 pCt. af Indtægterne. Pro vinsbyerne havde 23 pCt. af Befolkningen og 24 pCt. af Indtægterne. Landdistrikterne med 54 pCt. af Befolkningen opnaaede kun 24 pCt. af Indtægterne. I Virkeligheden illustrerende nok, men tænk paa, at det er fra Landdistrikterne, Valutaen hovedsagelig fremskaffes! Og København med Forstæder havde 52 pCt. af samtlige Indtægter, altsaa en Gennemsnitsindtægt paa ca. 5 Gange saa meget som Beboerne i Landdistrikterne, de, som hovedsagelig direkte eller indirekte, lever af de Værdier, der skabes i Landdistrikterne.

Her har vi altsaa Valutalovens Velsignelser: et Mindretal af Befolkningen er i Kraft af sin større Indflydelse i Stand til at tilvende sig Indtægterne, medens den Del af Befolkningen, der frembringer Valutaen, maa bøje Ryg og sige Tak for de forskellige Almisser, Magthaverne i dette Land af og til med stort Gny finder for godt at uddele. Man slaar sig til Taals med, som „Politiken“ skriver, at saa længe der er Roer i Kulen og Hø i Laden, vil Køerne, altsaa de værdiskabende Faktorer, ikke komme til at mangle noget. Disse 8 Aars Valutalovs Virke staaer som en Skamstøtte for en Arbejderregering, hvis Formaål dog skulde være at skabe taalelige Forhold for den brede arbejdende Befolkning, dem, som i disse Aar har ydet Kapitalen sin Tribut i et i dansk politisk Historie uanet Omfang. Disse 8 Aar har staaet som en mørk Nat for Landbruget, der har maattet spænde alle Sener for at holde Vognen i Gang, og samtidig har det maattet føle økonomiske Piskeslag, som hagler ned over Ryggen, og døje daglig Haan fra Magthavernes Side. Derfor er Tilslutning eller Ikke-Tilslutning til Valutaloven i Virkeligheden ikke ideologisk bestemt, men bestemt ud fra det Grundlag, om man mener at have Interesse af den fortsatte Udbygning af de eksporterende Erhverv eller i en ny samfundsmæssig Ordning af vor Handelspolitik.

Jeg har aldeles ikke noget imod, at man har et handelspolitisk Instrument til at placere Salg og Indkøb i Udlandet, men det, vi med Hensyn til denne Lov ganske særlig er imod, er dette, at man fratager de valutaskabende Erhverv Raaderetten over deres egen Valuta, og at man ekspro-

prierer privat Ejendom uden at yde nogen som helst Erstatning, og efter at have frataget den egentlige Ejer, Eksportøren, denne hans Valuta, giver man den uden noget Vederlag til en anden Befolkningsgruppe, der ikke selv har rørt en Haand for at fremskaffe Valutaen. De, der herved faar Eneret paa Importen, *kan* udnytte og udnytter denne Eneret til at tilegne sig en ganske ublu Fortjeneste, medens de, der fremskaffer Valutaen, ofte maa fremskaffe den gennem store Tab, gennem tabgivende Produktion. Derfor er det urimeligt, at Valutaskaberens, Eksportøren, skal staa med sit Underskud uden nogen Dækning, medens Valutaforbrugeren, Importøren, altid er sikker paa en rundelig Fortjeneste, en Fortjeneste, som Eksportøren i mange Tilfælde maa udrede, ogsaa hvis han skal købe den Vare, der er indkøbt ved hans Valuta, men uden at han selv har kunnet faa Ret til at foretage Indkøb.

Hvis man vilde ændre dette Forhold, vilde en meget væsentlig Anke imod Valutaloven og dens Administration bortfalde. Lad Valutacentralen overgaa til en regulær Clearingcentral, og det handelspolitiske Spørgsmaal vil dermed være løst. Det valutariske Spørgsmaal har man jo spillet Fallit over for netop i dette Efteraar, ligeledes med det beskæftigelsesmæssige Spørgsmaal, og dette vil lettere kunne løses, hvis man vil bruge Nøglen til dette Problem, nemlig gen give Landbruget dets Købekraft. *Det* skaffer Omsætning, og det skaffer dermed Beskæftigelse.

Jeg beklager, at Ministeren ikke vil eller ikke kan se dette. Jeg beklager, at man vil fortsætte dette System, der tilstrækkelig tydeligt har vist sine Skavanker, men aldrig sine Fordele. Da man nu maa erkende, at særlig det valutariske og det beskæftigelsesmæssige Spørgsmaal ikke har kunnet løses gennem Valutaloven, saa har man jo i Virkeligheden kun tilbage dette, at man fremtidig kan forvente, at Valutaloven i første Instans vil blive benyttet til et Arbejde for Socialisering af hele Samfundet. Disse Forhold er Baggrunden, som vi har for at bedømme Valutaloven i Dag, og med det Fremtidssyn, der gør sig gældende, vil jeg i hvert Tilfælde modsætte mig Forslagets Gennemførelse med alle de Midler, der staaer til min Raadighed.